

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi A. M.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 7 września 2015 r., sygn. akt XIX Ga (...)

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w K.

przy uczestnictwie A. M.

o pozbawienie prawa prowadzenia działalności gospodarczej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 lipca 2017 r.,
zażalenia uczestnika na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 21 lutego 2017 r., sygn. akt XIX Ga (...),

1) oddała zażalenie;

**2) zasądza od skarżącego na rzecz Skarbu Państwa -
Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 240
(dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 21 lutego 2017 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę A. M. z 8 stycznia 2016 r. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z 7 września 2015 r. w sprawie z wniosku

Skarbu Państwa – Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej.

Sąd Okręgowy uznał, że uczestnik w skardze powołuje się na okoliczności, z których mógł korzystać w toku postępowania i takie, które powstały już po prawomocnym zakończeniu postępowania.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z 21 lutego 2017 r. uczestnik zarzucił, że zapadło ono z naruszeniem art. 403 § 2 w zw. z art. 524 § 1 k.p.c. i wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, możliwość wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 *in fine* k.p.c., uzależniona jest od łącznego zaistnienia trzech przesłanek: po pierwsze - wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku nowych faktów, które istniały w toku postępowania, ale nie zostały w nim powołane; po drugie - możliwości ich wpływu na wynik sprawy oraz po trzecie - niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu (por. m.in. innymi postanowienia z 7 kwietnia 2010 r., II PZ 8/10, LEX nr 603833; z 8 czerwca 2010 r., II PZ 12/10, LEX nr 619632; z 10 listopada 2010 r., II UZ 29/10, LEX nr 707895 oraz postanowienie SN z 26 maja 2011 r., II UZ 11/11, LEX nr 901617).

Podstawę wznowienia mogą stanowić tylko okoliczności faktyczne, które istniały w czasie trwania prawomocnie zakończonego postępowania. Innymi słowy, nie stanowią jej okoliczności faktyczne, które nastąpiły dopiero po chwili istotnej dla oceny czasowych granic prawomocności (por. np. orzeczenie Sądu Najwyższego z 3 czerwca 1933 r., CII 3/33 Zb. Orz. 1934, nr II, poz. 96 i uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 21 lutego 1969 r., III PZP 63/68, OSNCP 1969, nr 12, poz. 208). Także w wypadku środków dowodowych, które mają stanowić podstawę wznowienia, w judykaturze utrwalony jest pogląd, że konieczne jest, aby istniały one przed uprawomocnieniem się zaskarżonego orzeczenia (por. np. orzeczenie Sądu Najwyższego z 17 maja 1934 r., C II 423/34, Głos Sądownictwa 1934, nr 12 s. 938 i postanowienia Sądu Najwyższego z 22 kwietnia 1975 r., III PZ4/75, OSNCP 1976, nr 2, poz. 38, i z 10 lutego 2006 r., I PZ 33/05, OSNP 2007, nr 3 - 4,

poz. 48). Wykrycie okoliczności faktycznych lub środków dowodowych w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. oznacza powzięcie o nich wiadomości w sposób umożliwiający powołanie się na nie (zob. postanowienie z 26 stycznia 2011 r., II CZ 180/10, LEX nr 785878).

Powyższe przesłanki wyznaczają jednocześnie zakres wstępnej kontroli formalnej, dokonywanej na podstawie art. 410 k.p.c., która może prowadzić do odrzucenia skargi o wznowienie w razie stwierdzenia, że przytoczone w niej okoliczności nie mieszczą się w ustawowej podstawie wznowienia. Merytoryczna ocena wpływu tych okoliczności lub środków dowodowych na treść wydanego w sprawie rozstrzygnięcia wchodzi natomiast w zakres orzekania o skardze podczas jej rozpoznania co do istoty.

Okoliczność, że G. sp. z o.o. jeszcze przed wydaniem orzeczenia o zakazie prowadzenia działalności gospodarczej przysługiwała do spółki P. wierzytelność w kwocie wystarczającej do pokrycia zobowiązań egzekwowanych przez wnioskodawcę istniała w czasie trwania postępowania. Okoliczność ta była nadto znana uczestnikowi i możliwa do powołania w toku prawomocnie zakończonego postępowania, niezależnie od tego, czy wierzytelność w stosunku do spółki P. była sporna, czy nie. Po prawomocnym zakończeniu postępowania doszło natomiast do spełnienia przez spółkę P. świadczenia będącego treścią tej wierzytelności. To zdarzenie, jako zaistniałe po prawomocnym zakończeniu postępowania, nie może być skutecznie powoływane jako podstawa wznowienia.

Ocena, czy określony dowód mógłby wpłynąć na wynik sprawy mieści się w zakresie badania istnienia wskazanej przez skarżącego podstawy wznowienia, ponieważ stwierdzenie, że spełnione są przesłanki z art. 403 § 2 k.p.c. jest możliwe tylko wtedy, kiedy tego rodzaju możliwe oddziaływanie faktu lub dowodu zostanie dostrzeżone.

Z przytoczonych względów zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 108 § 1, art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2, art. 391 § 1 i art. 394³ § 3 k.p.c.

aj

r.g.